

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยใช้โปรแกรมให้ความรู้ระดับประคองแบบกลุ่ม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ระดับประคอง โดยเปรียบเทียบระดับคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยในสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2550 จำนวน 20 คน สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยายและนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำก่อนและหลังการใช้โปรแกรมให้ความรู้ระดับประคองแบบกลุ่ม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำก่อนและหลังการใช้โปรแกรมให้ความรู้ระดับประคองแบบกลุ่ม

ตอนที่ 4 สรุปข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ได้จากการศึกษา

ตอนที่ 1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา (n = 20)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	10	50
หญิง	10	50
รวม	20	100
อายุ		
20-29 ปี	4	20
30-39 ปี	6	30
40-49 ปี	9	45
50-59ปี	1	5
รวม	20	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	2	10
มัธยมศึกษา(ต้น)	6	30
มัธยมศึกษา(ปลาย)	6	30
อนุปริญญา	3	15
ปริญญาตรีขึ้นไป	3	15
รวม	20	100

จากตารางที่ 2 ลักษณะกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ 50 เป็นเพศหญิงร้อยละ 50 โดยส่วนใหญ่อายุระหว่าง 40-49 ปี และมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 60

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส ระยะเวลาการเจ็บป่วยและจำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระยา (n = 20)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	11	55
คู่	5	25
หม้าย	2	10
หย่า	1	5
แยกกันอยู่	1	5
รวม	20	100
ระยะเวลาการเจ็บป่วย		
0-1 ปี	1	5
1-5 ปี	8	40
5-10 ปี	2	10
10-15 ปี	6	30
15-20 ปี	2	10
20 ปี ขึ้นไป	1	5
รวม	20	100
จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล		
2 ครั้ง	3	15
3 ครั้ง	2	10
4 ครั้ง	6	30
5 ครั้งขึ้นไป	9	45
รวม	20	100

จากตารางที่ 3 ลักษณะของผู้ป่วยในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 55 โดยมีระยะเวลาการเจ็บป่วยอยู่ระหว่าง 1- 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 และส่วนใหญ่เข้ารับการรักษา 5 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำ ก่อน และหลังการใช้โปรแกรมให้ความรู้แบบกลุ่ม

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำก่อน และหลังการใช้โปรแกรมให้ความรู้ระดับประคองแบบกลุ่ม (n = 20)

คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง	\bar{X}	S.D.	t-test
ก่อนใช้โปรแกรม	3.70	0.58	
หลังใช้โปรแกรม	4.00	0.51	-7.725*

*p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทหลังการใช้โปรแกรมให้ความรู้ระดับประคองแบบกลุ่ม $\bar{X} = 4.00$ สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมให้ความรู้ระดับประคองแบบกลุ่ม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภท $\bar{X} = 3.70$

ตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมให้ความรู้แบบกลุ่ม

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำโดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมให้ความรู้แบบกลุ่ม

พฤติกรรมการดูแลตนเอง	ก่อนการทดลอง (N = 20)			หลังการทดลอง (N = 20)			t-test
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	
การพัฒนาการรู้จักตนเอง	3.40	0.70	ปานกลาง	3.61	0.62	ดี	-2.904*
การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	3.67	0.87	ดี	4.09	0.65	ดี	-4.018*
การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ	3.58	0.78	ดี	3.68	0.62	ดี	-0.845 *
การเผชิญปัญหา	3.63	0.69	ดี	3.99	0.66	ดี	-4.218*
การพัฒนาาระบบสนับสนุนทางสังคม	3.41	0.91	ปานกลาง	3.71	0.99	ดี	-3.572*
การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา	4.01	0.67	ดี	4.39	0.57	ดี	-5.050*
การดูแลตนเองโดยทั่วไป	4.01	0.65	ดี	4.31	0.65	ดี	-5.670*
รวม	3.70	0.58	ดี	4.00	0.51	ดี	-7.725

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ระดับประคองแบบกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกันยกเว้นด้านการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุด ส่วนด้านการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีคะแนนสูงสุด รองลงมา คือด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา